

Beroep ingesteld op 12 februari 2007 — Du Pont de Nemours (France) e.a./Commissie

(Zaak T-31/07)

(2007/C 69/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Frankrijk), Du Pont Portugal Serviços (Lissabon, Portugal), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Spanje), Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA (Mechelen, België), Du Pont de Nemours Italiana Srl (Milaan, Italië), Du Pont de Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Nederland), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg, Duitsland), DuPont CZ s.r.o. (Praag, Tsjechische Republiek), DuPont Hungary Trading Ltd (Budaors, Hongarije), DuPont Poland Sp.z o.o. (Warschau, Polen), DuPont Romania Srl (Boekarest, Roemenië), Du Pont (UK) Ltd (Herts, Verenigd Koninkrijk), Du PontAGro Hellas SA (Athene, Griekenland), DuPont International Operations Sarl (Zwitserland), DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux, Frankrijk) (vertegenwoordigers: D. Waelbroeck en N. Rampal, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de bijlage bij richtlijn 2006/133/EG van de Commissie tot wijziging van richtlijn 91/414/EEG teneinde flusilazool op te nemen als werkzame stof nietig te verklaren, voor zover daarbij wordt vastgesteld dat de opnemingsperiode voor flusilazool op 30 juni 2008 afloopt;
- artikel 3, lid 2, van richtlijn 2006/133/EG tot wijziging van richtlijn 91/414/EEG teneinde flusilazool op te nemen als werkzame stof nietig te verklaren, voor zover daarbij 30 juni 2008 wordt vastgesteld als uiterste datum voor de lidstaten om ervoor zorgen dat de toelating voor middelen die flusilazool bevatten, na een nieuwe evaluatie, wordt gewijzigd of ingetrokken;
- deel A van de specifieke bepalingen in de bijlage bij richtlijn 2006/133/EG van de Commissie tot wijziging van richtlijn 91/414/EEG nietig te verklaren, voor zover daarbij een beperking wordt gesteld aan de soorten gewassen waarvoor het gebruik van flusilazool na de opneming ervan in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG door de lidstaten mag worden toegelaten, en die beperking uiterlijk op 30 juni 2007 moet zijn omgezet (hierna: „bestreden beperkingen”);
- de Commissie te veroordelen tot vergoeding van alle schade die verzoeksters als gevolg van de bestreden beperkingen hebben geleden, en het bedrag van de vergoeding van de door hen geleden schade, die thans op ongeveer

109 miljoen USD (circa 84 miljoen EUR) wordt geraamd, vast te stellen, of een ander bedrag dat overeenkomt met de schade die verzoeksters hebben geleden of nog zullen lijden, zoals door hen in de loop van het geding wordt aangetoond, in het bijzonder om met toekomstige schade rekening te houden;

- subsidiair, de partijen te gelasten binnen een redelijke termijn na de uitspraak cijfergegevens over te leggen betreffende het bedrag van de schadevergoeding waarover de partijen het eens zijn geworden of, zo de partijen het niet eens kunnen worden, hen te gelasten hun conclusies met gedetailleerde cijfergegevens binnen diezelfde termijn over te leggen;
- vast te stellen dat, vanaf de uitspraak van het Gerecht tot de volledige betaling, over het verschuldigde bedrag interest moet worden betaald tegen het door de Europese Centrale Bank voor de voornaamste herfinancieringstransacties vastgestelde percentage, vermeerderd met twee procentpunten, of tegen een ander door het Hof vast te stellen passend percentage;
- verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters stellen beroep in tot gedeeltelijke nietigverklaring van de bijlage bij richtlijn 2006/133/EG van de Commissie van 11 december 2006 ⁽¹⁾ tot wijziging van bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG ⁽²⁾ betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, voor zover daarbij zowel aan de opnemingsperiode van flusilazool als aan de soorten gewassen waarvoor het gebruik van flusilazool door de lidstaten mag worden toegelaten, beperkingen worden gesteld.

Verzoeksters voeren aan dat de bestreden beperkingen onrechtmatig zijn, aangezien zij enkel op een gevarenbeoordeling zijn gebaseerd, en niet op een risicobeoordeling, zoals richtlijn 91/414 dit verlangt. Meer in het bijzonder voeren zij aan dat de Commissie, door de beperking van de opnemingsperiode tot 18 maanden in plaats van de gebruikelijke periode van 10 jaar, en door de beperking van het toegelaten gebruik van flusilazool tot welbepaalde gewassen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag en de hiervoor genoemde richtlijn, zoals gewijzigd, en inbreuk heeft gemaakt op een aantal fundamentele beginselen en doelstellingen van het Gemeenschapsrecht. Verzoeksters stellen dat verweerster namelijk inbreuk heeft gemaakt op het evenredigheidsbeginsel, de beginselen van behoorlijk bestuur en van hoor- en wederhoor, alsmede op het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen, het non-discriminatiebeginsel, en de motiveringsplicht. Ten slotte wordt aangevoerd dat verweerster haar bevoegdheid heeft misbruikt doordat zij de beperkingen willekeurig heeft vastgesteld, zonder te zien naar de in de richtlijn neergelegde criteria.

Naast de vordering tot nietigverklaring hebben verzoeksters ook een vordering op grond van de artikelen 235 en 288, lid 2, EG ingesteld, tot vergoeding van de schade die zij stellen te hebben geleden als gevolg van de bestreden beperkingen.

- (¹) Richtlijn 2006/133/EG van de Commissie van 11 december 2006 tot wijziging van richtlijn 91/414/EEG van de Raad teneinde flusilazool op te nemen als werkzame stof (PB L 349, blz. 27).
 (²) Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230, blz. 1).

Beroep, ingesteld op 7 februari 2007 — Slowakije/Commissie

(Zaak T-32/07)

(2007/C 69/58)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: J. Ćorba, gemachtigde)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- zo het Gerecht van eerste aanleg de in punt 95 van het verzoekschrift geformuleerde stelling niet kan aanvaarden, de gevolgen van de bestreden beschikking op basis waarvan verzoekster de totale hoeveelheid rechten en de toewijzing ervan aan individuele marktdeelnemers op haar grondgebied heeft vastgesteld, overeenkomstig artikel 231, tweede alinea, EG te handhaven;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beschikking van de Commissie van 29 november 2006 betreffende het nationale plan voor de toewijzing van broeikasgasemissierechten, dat de Slowaakse Republiek heeft aangemeld overeenkomstig richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (¹). Volgens het bestreden besluit zijn een aantal aspecten van het Slowaakse nationale toewijzingsplan niet verenigbaar met bijlage II bij richtlijn 2003/87/EG.

Verzoekster voert ter ondersteuning van haar vordering aan dat de Commissie artikel 9, lid 3, gelezen in samenhang met

artikel 9, lid 1, en artikel 11, lid 2, van richtlijn 2003/87/EG, alsook het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen heeft geschonden op grond dat zij, zonder rekening te houden met het nationale toewijzingsplan, in de bestreden beschikking haar eigen methode tot vaststelling van de jaarlijkse gemiddelde maximumhoeveelheid emissierechten heeft toegepast, waardoor zij, zonder daartoe bevoegd te zijn, zelf de taak heeft verricht die de richtlijn aan de lidstaten opdraagt.

Daarnaast betoogt verzoekster dat, zelfs indien verweerster bevoegd zou zijn om haar eigen methode tot vaststelling van de totale hoeveelheid emissierechten toe te passen, zij wegens haar verzuim om die toepassing vóór de bekendmaking van de bestreden beschikking met verzoekster te bespreken, het beginsel van samenwerking van de gemeenschapsinstellingen met de autoriteiten van de lidstaten heeft geschonden.

Bovendien heeft verzoekster artikel 9, lid 3, gelezen in samenhang met de artikelen 1 en 9, lid 1, en de criteria 1 tot en met 4 van bijlage III bij richtlijn 2003/87/EG geschonden, voor zover de door haar toegepaste methode tot vaststelling van de totale hoeveelheid emissierechten geen rekening houdt met de behoefte om de elektriciteitsproductie uit koolstofintensieve energiebronnen op het grondgebied van verzoekster te verhogen als gevolg van de verplichting om twee reactoren van de kerncentrale te Jaslovské Bohunice te sluiten.

Ten slotte betoogt verzoekster dat er sprake is van schending van een fundamenteel vormvereiste, te weten het verstrekken van een toereikende motivering.

- (¹) Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 22 januari 2007 — Verband der Internationalen Caterer in Deutschland/Commissie

(Zaak T-5/05) (¹)

(2007/C 69/59)

Procestaal: Duits

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

- (¹) PB C 82 van 2.4.2005.